

Na de Bröörs Grimm - De drie Feren*

Daar weer eenmaal en König, de harr drie Jungse. Twee daarvan weren klook un slau, man de darde see neet vööl, weer wat slicht un heetde blot de Dummlapp*.

As de König old un swack wurr, wuss he neet, well van sien Jungse dat Riek arven* sull. Do see he an hör: „Treckt los, un well mi de mooiste Teppich* brengt, de sall na mien Dood König wesen!“ Umdat dat keen Stried geven sull, broch he hör vör dat Slöss, puustde drie Feren in de Lucht* un see: „So as de Feren flegen, so sallen ji trecken“. De een Feer floog na Oosten to, de anner na Westen, man de darde floog liekut* un lag bold up de Eer. Nu gung de een Bröör na rechts, de anner na links, un se laggden* over de Dummlapp, de bi de darde Feer blieven muss.

De Dummlapp settde sük hen un weer trurig. Do seeg* he up eenmaal, dat tegen de Feer en Falldöör weer. He tillde* hör hoog, funn en Trapp* un steeg na unnern. Do kweem he an en Döör, kloppe an un hörde, wo well van binnen reep:

„Jüffer*, gröön un lütt

Hutzelpütt,

Hutzelpütts Hundje,

Hutzel hen un Hutzel her,

laat mi fell* sehn, well daar is!“

De Döör gung open, un he seeg daar en groot, dick Puur* sitten un rundumto en heel Bült lüttje Puren. De dick Puur froog de Jung, wat he wull. De antwoordde: „Ik wull geern de mooiste un feinste Teppich hebben.“ Do reep de groot Puur en jung Puur un see:

„Jüffer, gröön un lütt
Hutzelpütt,
Hutzelpütts Hundje,
Hutzel hen un Hutzel her,
breng mi de groot Schachtel her!“

De jung Puur broch de Schachtel, un de dick Puur mook hör open un geev de Dummlapp daar en Teppich rut. De weer so mooi un so fien, dat so een boven up de Eer neet weevt worden kunn. Do bedankde de Jung sük un steeg weer na boven. De beid anner Jungse dochen, dat hör Bröör so dumm weer, dat he nix finnen würr. „Wat sallen wi uns mit dat Söken so vööl Meite* maken“, seen se, nohmen de eerstbest Doken* of un drogen de na de König hen. To glieke Tied kweem ok de Dummlapp torügg un broch sien mooi Teppich. As de König de seeg, weer he heel verbaast* un see: „Wenn dat na Regel un Recht gahn sall, so kriggt de Jungste dat

Königriek." Man de twee annern leten de Vader keen Ruh. Se seen, dat de Dummlapp, de keen Verstand harr, unmögelk König worden kunn, un se beden hum, dat he en neei Kondiesje* maken sull.

Do see de Vader: „De van jo sall dat Riek kriegen, de mi de mooiste Ring brengt“, he föhrde de dree Bröörs na buten un puustde dree Feren in de Lucht, de se nagahn sullen. De twee Ollsten trucken na Oosten un na Westen, un för de Dummlapp floog de Feer liekut un full tegen de Eerddöör na unnern. Do steeg he weer na unnern na de dick Puur un see hör, dat he de allermooiste Ring bruken dee. Se leet sük futt* de groot Schachtel halen un geev hum en Ring, de van Edelstenen lüchtde, de weer so mooi, dat hum keen Goldsmidd up de Eer harr maken kunnt.

De twee Ollsten laggen weer over de Dummlapp, de en golden Ring söken wull, geven sük heel keen Meite. Se slogen de Spiekers ut en oll Wagenrad un brochen de na de König. Man as de Dummlapp sien golden Ring vörwiesde, see de Vader weer: „Hum höört dat Riek.“ De twee Ollsten hullen neet up, de Vader to quälen, bit he noch en darde Kondiesje mook. He see, dat de dat Riek kriegen sull, de de mooiste Froo brengen dee. He puustde weer de dree Feren in de Lucht un se flogen as bi dat leste Maal.

Do gung de Dummlapp futt na unnern na de dick Puur un see: „Ik sall de mooiste Froo na Huus brengen.“ „Oh“, see de Puur, „dat geiht neet so flink, man du sallt hör doch hebben!“ Se geev hum en uthöhlket Steekrööv*, de mit sess Musen anspannt

weer. Do see de Dummlapp heel trüurig: „Wat sall ik daar denn mit maken?“ De Puur antwoorde: „Sett daar man een van mien lüttje Puren in!“ Do greep he eenfach een van de lüttje Puren ut de Kring* un settde hör in de Steekrööv. Se seet d'r man nett in, as se ok al to en heel mooi Wicht wurr. De Rööv* wurr en groot Kuuts* un de sess Muuskes wurren Peer*. De jung Prinz joog mit de Peer los un broch dat Wichtje na de König. Sien Bröörs kwemen na. De harren sük maal weer keen Meite geven, en mooi Frooto söken, man de eerste Burenwichter mitnohmen. As de König de seeg, see he: „De Jungste höört dat Riek na mien Dood!“ Man de twee Ollsten moken de Ohren van de König mit hör Gegier haast doov: „Wi können neet tolaten, dat de Dummlapp König word!“ Se verlangden, dat de König worden sull, de sien Frooto en Ring jumpen* kunn, de middent in de Saal hung. Se dochen, dat hör starke Frooto dat woll können sullen, man dat fiene Wichtje sük doodspringen sull. De oll König geev ok dat noch to. Do sprungen de beid Burenwichter to glieke Tied un broken sük de Benen. Man dat fiene Wichtje, dat de Dummlapp mitbrocht harr, sprung so licht as en Reh dör de Ring. Do muss all Tegenproot* uphollen. De jungste Prinz kreeg de Kroon un regeerde heel lang mit Klookheid.

Quelle:

Frei übersetzt nach der Ausgabe von „Die drei Federn“ in: Kinder- und Hausmärchen gesammelt durch die Brüder Grimm. Wissenschaftliche Buchgesellschaft. Darmstadt 1978, S. 364 - 367.

Vokabels:

Feren = Federn

Dummlapp = Dummkopf

arven = erben

de mooiste Teppich = der schönste Teppich

Lucht = Luft

liekut = geradeaus

laggden v. laggen = lachen

seeg v. sehen = sehen

tillde v. tillen = heben, hochheben

Trapp = Treppe

Jüffer = Jungfrau

fell = schnell

Puur = Kröte

Meite = Mühe

Doken = Tuch, Stoff

verbaast = erstaunt, verwirrt

Kondiesje = Bedingung

futt = gleich

uthöhlket Steekrööv = ausgehöhlte Steckrübe

Kring = Kreis

Rööv = Rübe

Kuuts = Kutsche

Peer = Pferde

jumpen = springen

Tegenproot = *Gegenrede*

Zum Nachschlagen weiterer Vokabeln empfehlen wir das Plattdeutsch-Hochdeutsche Online-Wörterbuch der Ostfriesischen Landschaft:

www.platt-wb.de

